

2. PÜHAPÄEV ENNE PAASTUAEGA. *Sexagesima*. Jumala sõna külv. 3. lugemisaasta.

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist 13. peatükist
Matteuse 13:31–33 *Tähendamissõna sinepiivakesest*

Matteuse 13: 31 – 32; 17: 14 – 20

JA MISKI EI OLEKS TEILE VÕIMATU

Mees läks turule. Ta otsis oma aeda midagi erilist. Tal kasvas seal juba viigipuu ja granaatõunapuu. Aga ta tahtis enda aeda kasvama panna midagi sellist, mida teistel pole. Mees käis ühe müügileti juurest teise juurde, ajas müüjatega juttu ja uuris, mis seemneid nad müüvad ja kas neil on ka midagi erakordset talle pakkuda.

Ühe leti taga seisis vana mees pika halli habemega, sügavate tarkade silmadega. Vana mees kuulas mehe muret ja mõelnud veidi, võttis vana mees oma märsist välja riidenutsaku ja harutas selle ettevaatlikult mehe tähelepaneliku uuriva pilgu all lahti. Ta harutas ja harutas oma nutsakut, aga näha polnud veel midagi. Lõpuks kui kogu riidetükk oli lahti võetud, hoidis vana mees peopesal imetillukest seemet.

„Vaata!“ ütles vana mees. „See on sinepi seeme. See on kõigist seemnetest kõige väiksem. Kui sa selle maha istutad ja selle eest püsivalt hoolitsed, siis võib sellest kasvada suur puu. Aga sa ei tohi jätta teda hooldamata ega tähelepanuta ja sa pead uskuma, et temast kasvab suur puu. Selle kasvamine võtab võib-olla oodatust rohkem aega, võib-olla sinu silmad ei näegi selle sirgumist. Aga sa ei tohi kaotada lootust, et sellest kasvab suur puu.“

Mees maksis vanale mehele seemnetera eest, mähkis selle taas ettevaatlikult riidetüki sisse ja hakkas rõõmsal meelel kodu poole astuma.

Turuplatsilt välja astudes märkas mees rahvasumma, kes suure huviga kuulasid. Mees tundis seda rahvast, seal seisis see uus rabi, Jeesus, tema õpilased olid tema ümber. Üks inimene astus nende juurde ja heitis Ta ette põlvili ja ütles: „Issand, halasta mu poja peale, sest ta on langetõbine ja kannatab hirmsasti, sageli kukub ta tulle ja sageli vette! Ma tõin ta sinu jüngrite juurde, kuid nemad ei suutnud teda terveks teha.“

Aga Jeesus vastas: „Oh uskmatu ja jonnakas sugupõlv! Kui kaua pean ma teie juures olema? Kui kaua tuleb mul teiega kannatlik olla? Tooge ta siia minu juurde!“ Ja Jeesus sõitles kurja vaimu ja kuri vaim läks poisist välja ning sellest hetkest sai poiss terveks.

Jüngrid küsisid Jeesuselt: „Mispärast meie ei suutnud teda välja ajada?“ Aga tema ütles neile: „Teie nõdra usu pärast. Sest tõesti, ma ütlen teile, kui teil oleks usku sinepiivakese võrra ja te ütleksite sellele mäele: „Siirdu siit sinna!“, siis ta siirduks, ja miski ei oleks teile võimatu.“

Mees kuulas ja vaatas suure huviga toimuvat. Ta surus sinepiiva oma märsist tugevasti pihku. Ta mõtles Jeesuse sõnade peale, kui temal oleks sinepiivakese jagu usku, siis suudaks temagi mägesid liigutada. Ta hoiab oma sinepiseemet nagu silmatera, sest ta usub, et sellest kasvab suur puu ja kord teevad taevalinnud tema võresse pesa. Jeesus ju ütles, et uskudes saab teha suuri tegusid Jumala abiga.